Móra Nyílt

A MÓRA FERENC KOLLÉGIUM LAPJA XVI. ÉVFOLYAM 4. (51.) SZÁM 2013. MÁRCIUS

Kedves Kollégisták!

Beköszöntött a tavasz. Vagy mégsem? Ha kinézünk az ablakon, nem a fák és a virágok élénk színei tükröződnek vissza ránk, az idő sem egyre melegebb, a ruhák sem rövidülnek viselőiken. Nagy változások mennek végbe körülöttünk, ez a szellő a természet mellett pedig a Móra Nyúz csapatát is elérte. A hír gyorsan terjedt kollégiumunk szűk falai között, de az újság keretein belül is szeretném megragadni az alkalmat, hogy sok szeretettel köszöntsek mindenkit, ugyanis engem ért a megtiszteltetés, hogy a Móra Nyúz új főszerkesztője lehetek.

Mint látni fogjátok, történtek kisebb-nagyobb változtatások a lappal. Nem csak a tartalomból, a designból is kiderül a változás, és hogy az újság szerkesztése új kezekbe került. Eddigi kedvenc íróitok cikkeit továbbra is olvashatjátok a lapban, de új, bátor vállalkozók írásaival is találkozhattok majd. Az idei számban azok is megismerkedhetnek a kollégium új lakójával, Mici kutyussal, akiknek eddig nem volt hozzá személyesen szerencséjük. Az előző számban megjelent befejezetlen cikkek folytatását természetesen ebben a kiadásban is megtalálhatjátok, továbbá új rovattal is jelentkezünk. Emellett már most elkezdhettek hangolódni az egyre csak közeledő Morgillára, hiszen a két idei jelölttel is olvashattok egy-egy interjút.

Remélem, örömötöket lelitek az új év első Móra Nyúzában, forgassátok, olvassátok bátran! További kitartást a szorgalmi időszakhoz, és szép napokat mindnyájatoknak!

Szenek Dorottya

Mórás lettem

Mórás lettem s nem bánom,
Hétfőnként csak a röpit várom,
Alagsorban büfé, én ki nem megyek,
Sört szinte ingyen veszek.
Ha segítség kell, posztold és lesz
Hajsütővas, párizsi, esetleg szex.
Van meleg víz, s ez nem mellékes,
A fürdőben a padló igencsak veszélyes.
Ha itt élsz, van köszönés,
esetenként sörözés,
de nem csak a piáról szól az egész,
van itt sok más egyéb penész:
Rajzszakkör, hastánc, edzés keményen
a felolvasóest külön figyelmet igényel.
Hé, srác, mit ettél, kérlek,
melegszendvicset, de még élek.
Van nálunk egy bevett szokás,
minden este van fogmosás.
Itt állok s mondhatom, jó az élet,
Mórás leszek, amíg élek.

Fáth Gábor Endre

A kollbizes is ember – volt valamikor… 3. rész
Az új jegyzőkönyv-vezető és az öntevékeny sportos

Kollégiumi életünk meghatározó szereplőinek bemutatása folytatódik. A választáson koalícióban indult Apjok Vivennel és Széplaki Tündével beszélgettünk, akik mindketten idén kerültek be először a kollégiumi bizottságba.

Apjok Vivien

Évfolyam, szak: néprajz-magyar BA III. évfolyam

Poszt: jegyzőkönyv-vezető

Honnan ismerheted még? 31-es szoba / focipálya

Csík Réka: Mi a szereped a Kollégiumi Bizottságban?

Apjok Vivien: A kulturális rendezvényekért vagyok felelős, a Kollégiumi Bizottságon belül én tartom a kapcsolatot a MóraNyúzzal, illetve én vezetem az ülések jegyzőkönyveit. Egyébként a többi taghoz hasonlóan én is igyekszem kivenni a részem mindenből. Ezekért a területekért vagyok felelős, de nyilván bármilyen problémával kapcsolatban megkereshetnek a kollégisták, szívesen segítek.

Idén indultál először a választáson, és be is kerültél a bizottságba. Mi indított el ezen az úton?

Ennek hosszú előtörténete van, mert én már általános iskolás koromtól kezdve részt veszek minden ilyen érdekképviseleti-programszervezési munkában. Először iskolai diákönkormányzati tag voltam, majd a középiskolában diákbizottsági tag lettem, később az elnöki feladatokat láttam el, aztán a városi diákönkormányzatban képviselőként vettem részt, illetve két évig diákpolgármester voltam Makón. Mikor egyetemre kerültem, a Szegedi Néprajzhallgatók Körének lettem aktív tagja, majd titkára. Szeptemberben költöztem be a kollégiumba, de már korábban is elég sokat mozgolódtam itt, Ki Mit Tud-zsűritagnak is felkértek, illetve aktívan részt vettem a Morgilla-csapat feladataiban, valamint a Gólyatábor szervezésébe is bekapcsolódtam. Ezek sarkalltak arra, hogy induljak a kollégiumi bizottsági választáson. Úgy gondoltam, miért ne próbálnám meg, bár nem sokan ismernek, de veszítenivalóm nincs és ez egy jó lehetőség.

Mi a kollégiumi bizottsághoz köthető legjobb, legkellemesebb élményed?

Nehéz egyet kiemelni, mert rossz élményem egyáltalán nincs, én az üléseket is élvezem. Ha mindenképp választani kell, akkor ami számomra kiemelkedő élmény volt, az a karácsonyi műsor megszervezése, mert eddig az köthető a nevemhez. Tücsivel közösen szerveztük, és nagyon jó élmény volt, amikor sokan összegyűltünk, végül majdnem húszan szerepeltek a betlehemes műsorban. Előtte próbáltunk, mindenki nagyon lelkesnek mutatkozott, inkább az volt a nehéz, hogy komolyabban álljunk a feladathoz. Számomra ez nagyon jó élmény volt, még úgy is, hogy utána néhányan megjegyezték, hogy „nem olyan volt, mint a tavalyi”, de úgy gondolom, hogy ez nem vont le az értékéből. És ami még előttem áll, az a Ki Mit Tud megszerve-

zése, ami nagyobb szabású, más jellegű program, mint a karácsonyi műsor volt, mert ez több embert megmozgató rendezvény.

Akkor mondhatjuk azt, hogy számodra ez lesz majd a legnagyobb kihívás?

Igen, végül is mondhatjuk, mert két nagyobb kulturális rendezvény van egy évben, a karácsonyi műsor és a Ki Mit Tud, és mindenki azt mondja, hogy ez utóbbi az embert próbálóbb. Struktúrájában a farsanghoz lehetne hasonlítani – ott is rohangálni kell az emberek után, sorrendbe rakni őket, ha valaki nem jön, vagy az utolsó pillanatban jelentkezik, akkor azt a helyzetet kezelni. Úgy gondolom, hogy ezeket a váratlan problémákat is meg tudom oldani, de mindenképp nagyobb feladat lesz.

Széplaki Tünde Tücsi

Szak, évfolyam: kereskedelem és marketing alapszakos, harmadéves hallgató

Poszt: külső sportrendezvényekért felelős tag

Honnan ismerheted még? büfé / 31-es

Csík Réka: Milyen területekért vagy felelős a Kollégiumi Bizottságon belül?

Széplaki Tünde/Tücsi/: Elsősorban a kültéri sportrendezvényekért, illetve bármilyen sportrendezvényért, ez a fő területem. Emellett az öntevékeny csoportokért felelek még ebben az évben. De a többi taghoz hasonlóan én is minden rendezvény megszervezésében részt veszek.

Te is idén kerültél be először a bizottságba. Mi motivált abban, hogy tag legyél?

Mivel már beköltözésem első napjától (hú, de rég volt!) jóban vagyok az akkori Kollégiumi Bizottsági tagokkal, és néhányan megmaradtak belőlük, ez a jó viszony is motivált. Illetve már korábban is sokat segítettem a rendezvények szervezésében. Még nem voltam bizottsági tag, amikor önállóan megszerveztem a Kő-papír-olló bajnokságot. Ezek ihlettek arra, hogy megpróbáljam én is, hogy elinduljak a választáson. Mivel sok időt töltök a kollégiumban, sokan ismernek, és szívesen segítek, ezért úgy gondoltam, hogy akkor legyen hivatalos és legitim.

Melyik volt számodra a legemlékezetesebb pillanat a kollégiumi bizottsági tagsághoz kapcsolódóan?

Mivel még csak idén lettem kollbizes, ilyen nagyon emlékezetes élményem nem volt még. A bizottsági ülések elég jó hangulatban telnek, általában sokat nevetünk, persze azért közben komoly munka is folyik… Nem tudom, például most szerveztem meg a farsangot, ez volt nekem, ami kollbiztagként nagy élményt nyújtott. Tavaly is segítettem mint műsorvezető, de a szervezésben kevésbé vettem részt. Idén ez félig hárult rám, mert Régert Attilával közösen csináltuk. Nagy meló volt, de úgy érzem, hogy jól sikerült, mert pozitív visszajelzéseket kaptunk. Emlékezetes pillanat még egyébként, hogy Kutyi mindig elfoglalja a helyemet, a kanapét. Ezt sosem fogom elfelejteni!

Akkor ez jelentette számodra eddig a legnagyobb kihívást?

Tulajdonképpen igen, mivel más, nagyobb rendezvény nem volt még, amiben szervezőként részt vettem volna. Illetve a karácsonyi műsort ketten szerveztük Vivivel, de arra hosszabb időnk volt felkészülni, és Vivi jól összefogta az egészet. Így a farsang volt az, ami nagy kihívást jelentett.

Brace yourself… Morgilla is coming!
Interjú Tóth Szabinával, az idei év egyik jelöltjével

Hosszadalmas, fárasztó tárgyalások előzték meg vasárnap esti találkozónkat Szabinával. Elfoglalt személy révén ezen nem is csodálkoztam, ügyvédjével egyeztettem, az előzetes megbeszéléseket lefolytattam vele. Az említett vasárnap este kicsit megkésve, kicsit kómásan érkeztem az interjú helyszínéül szolgáló büfébe. Az alanyom már várt rám hűsítője és ropogtatnivalója társaságában („Hűha, ember, Te most elkéstél… Jól kezdődik." gondoltam magamban). Nagy meglepetésemre (és örömömre) az ügyvédje nem jelent meg, fontos, halasztathatatlan dolgaira hivatkozva. Késésemért - kissé szégyenkezve – bocsánatot kértem, Ő azonban csak lazán bólintott, jelezvén, nem haragszik. Akkor vágjunk is bele!

Farkas Levente: Morgilla… Ez az a fogalom, amiről minden felsőbb évesnek vannak emlékei, tapasztalatai, jobb esetben természetesen. Neked mi volt a legjobb és a legrosszabb?

Tóth Szabina: A legjobb élményem a két évvel ezelőtti Morgilla volt, amikor Kata volt a jelöltünk. Ott a csapat hangulata nagyon jó volt, és amit valahogy nem sajnálok, hogy nem az ivásra ment. Akkor én írtam róla cikket, és ott nagyon odafigyeltünk egymásra. Katának is megvolt az az embere, akire támaszkodhatott, számíthatott mindenben: ez voltam én. Egy mag volt, mondjuk kemény tíz fő, de az teljesen együtt volt, még a feladatokon kívül is. Városi vetélkedő után például elmentünk közösen pizzázni, beültünk a Tóth-ba… szóval egy Egység voltunk. A legrosszabb az viszont a tavalyi volt… Szombat este nem lehettem itt a győzelemnél. Morgillát még úgy nem sikerült nyernem…

Mikor merült fel benned először, hogy jelölteted magad?

Hm… mindig is bennem volt, két éve úgy terveztem, hogy Kata után indulok, de tavaly munka miatt nem jött össze, így el lett tolva erre az évre.

A tavalyi győztes, Lili példaként áll előtted?

Mindenképpen. Annyi a rossz, hogy egy nyertes csapatot mindig nehéz átvenni…

Ez számodra terhet jelent?

Egy bizonyos szinten igen. De szeretnék legalább akkora nyugodtsággal „vezetni" mint Lili, viszont egy kicsit nagyobb szigorra és koordinációra is szükség lesz.

Mint a gyengébbik nem képviselője, mit gondolsz, Neked nehezebb feladatod lesz?

Szerintem igen. Előttem mindig a Forma-1 van, az a nagy rémálom.

Hogyan gyűjtesz/gyűjtötted össze a csapatod tagjait?

Főleg Lili csapatára építettem, ott amag megmaradt, aztán régebbi „harcosok" Kata csapatából, és persze az újak, akikkel kapcsolatok révén jöttem össze.

Megneveznél pár szobaszámot, ahol a Te „embereid" vannak"?

Mehetünk alulról felfelé: 10-es, 20-as, 30-as, 17-es, 27-es és a 39-es, ami ilyen mag.

Mit vársz el magadtól/a csapatodtól a megmérettetés során?

Én komolyra szeretném állítani magam, közben azonban próbálnám lazán is venni, de ez nem egyszerű. Koordinálni és élvezni, az azért nagyon nehéz. Valószínűleg szombaton jön el az az idő, amikor én is ki tudom majd ereszteni a gőzt. Amit még szeretnék, hogy ne húzzam fel ma-

gam az apróbb dolgokon, amik majd jönni fognak a versenyek közben. A csapattól pedig azt, hogy lássam az aktivitást, hogy tényleg úgy állnak hozzá, ahogy kell, és hogy sikerüljön egy Csapatnak megmaradnunk.

Mi van akkor, ha mondjuk a csapatodból csak 10-en, 12-en „aktivizálják" magukat? Hogyan fogod tolerálni a „hanyagabb" tagokat?

Figyelj, nem biztos, hogy szükség van több emberre. Vannak olyan feladatok, amikben természetesen igen, de én nem várhatom el mindenkitől azt, hogy ha esetleg előbb kell visszajönnünk a szünetről – mert akkor forgatunk – egytől egyig itt legyenek. Ettől függetlenül nagyon szeretném, ha mindenki aktív lenne, lejönne, és főleg az újak látnák, hogy épül fel az egész. Az előfeladatok során pedig, hogy sokat brainstormingoljanak és legyenek kreatívak.

És mitől félsz a legjobban? Említetted már a Forma 1-et mint rémálmot…

Igen, főleg a fizikai részektől félek. Nem tartom magam gyengének, de azért… fúj. De már az előző Morgillák során tapasztaltuk, hogy úgyis kijön, aminek ki kell jönnie.

Mit üzennél az ellenfeleidnek? Mi vár rájuk a Szabina Igazgatónő ideje alatt?

Ha így konkrétan kellene, akkor azt, hogy kössék fel a gatyájukat, mert azt érzem, hogy a csapat nagyon egyben lesz. Ha kiforrnak az ötletek és minden úgy megy majd, ahogy kell, akkor nagyon ütősek leszünk!!!

Tudtad?

Tudtad, hogy a Morgilla a Móra Kollégiumi Napokat jelenti, és 1991 óta rendezik meg a kollégiumban?

És most következzen a hirtelen halál! Rövid kérdések, rövid válaszok!

•Győzelem vagy részvét?

Győzelem

• Mennyiség vagy minőség?

Minőség

• Biztos vezető vagy csapatjátékos?

Biztos vezető (De természetesen a csapat is ugyanolyan, ha nem fontosabb, mint a biztos vezetés.)

• Erő vagy tudás?

Erő

• Spontaneitás vagy hosszabb tervezés?

Hosszabb tervezés (Emellett a spontaneitásnak is híve vagyok… a megfelelő helyzetben.)

• Higgadtság vagy hevesség?

Higgadtság

• Szemlélő vagy résztvevő?

Résztvevő

• Türelmes vagy türelmetlen?

Türelmetlen (Az ellenfelekkel szemben, a csapat felé megpróbálok türelmes maradni.)

• Egyedül vagy segítséggel?

Segítséggel

• Komoly vagy komolytalan?

Komoly (Ugyanakkor tudni fogom, mikor van helye egy kis komolytalanságnak.)

Nagyon örülök, hogy én lehettem a szabinás cikkíró, nagy megtiszteltetés ez számomra, és remélem, a Morgilla után is lesz majd kedve/ energiája egy hasonló indíttatású, de mégis teljesen más színezetű interjút adni nekem!

Fabas Levente

Interjú Varga Bálinttal, az idei év másik jelöltjével

Két jelölt méri össze erejét ebben az évben. Ebben a rövid kis interjúban a sokak által ismert Varga Bálinttal beszélgetek kicsit a terveiről, miket szeretne megvalósítani, és hogy mit is vár ettől a Morgillától mint jelölt.

Vidovenyecz Éva: Abban az esetben, ha valaki nem ismerne, mondanál magadról pár szót?

Varga Bálint: Történelemtanár és ember- és társadalomműveltség területi tanár MA másodéves hallgató vagyok, 2007 óta lakom a kollégiumban, 2010 óta a kollégiumi bizottság tagjaként jeleskedem, és sokan találkozhatnak velem a büfében is.

Beszéljünk kicsit a Morgillás tapasztalatodról. Hány Morgillán vettél részt, és voltál-e szervező?

Eddig kétszer voltam szervező és kétszer játékos valamelyik csapatban. A játékos oldal tetszett jobban, hálásabb feladat, mint szervezőként részt venni. Sokszor nehéz és bonyolult volt, de megérte.

Voltál-e már hasonló helyzetben, hogy egy csapatot kell vezetned? Mit gondolsz, megbirkózol majd a feladattal?

Tanár szakos vagyok, így volt már gyakorlatom előadások, órák tartásában, nem szokatlan helyzet, hogy ki kell állnom emberek elé beszélni. Mindezek mellett nyilván segíteni fog, hogy eddig aktívan részt vettem különböző kollégiumi rendezvények szervezésében, bízom a rutinomban.

Miért döntöttél úgy, hogy elindulsz?

Többen felhívták rá a figyelmemet, hogy a kollégisták idősebb generációjának megfelelő csapatvezetője lennék. Gondolkodtam rajta egy ideig, hogy tényleg akarom-e, de aztán belementem. Olyanokat hívtam meg a csapatomba, akikkel régebb óta jóban vagyok, tartom a kapcsolatot.

Ritkán fordul elő, hogy csak két csapat indul, mit gondolsz, mi lehet ennek az oka?

Utoljára 2008-ban volt, hogy csak két csapat indult el, akkor a csapatok között nem volt felhőtlen a viszony. Remélem ez az idén nem így lesz. Egy harmadik csapat indulása jót tenne a Morgillának, de erre jelenleg véleményem szerint nincs esély.

Mit várs a csapatodtól, mit szeretnél megvalósítani?

Azt szeretném, hogy összességében mindenki jól érezze magát, hogy a vélhető nagyobb létszám ellenére jó társaság maradjon meg. Az előző években már megtapasztaltam, hogy a munkamegosztás nagyon hasznos a különböző feladatok elvégzésében. A ránk váró feladatokat egyenlően szeretném kiosztani. Nyilván ezt az évek során sosem sikerült maximálisan elvégezni, de arra törekszem majd, hogy ez megvalósuljon. Az volna jó, ha mindenki olyan feladatot vállalna el, amit szívesen csinálna és jó is benne. Fontos mottómnak tekintem, hogy nem a cél a lényeg, hanem az ahhoz vezető út a Morgilla esetében.

Van valami, amit szeretnél még hozzáfűzni a riporthoz?

Üzennék pár sort a Szervezőknek. Már az előző években is kérés volt feléjük, hogy ne legyen túl sok előfeladat, hiszen a csapat teljesen kifárad, még mielőtt maga a rendezvény elkezdődne. Ezért azt szeretném kérni, hogy lehetőleg kevesebb, de kreatívabb előfeladatokat állítsanak össze, illetve a rendezvény közben legyenek figyelemmel az anyagi megterhelésekre is.

Köszönöm, hogy megosztottad velünk a gondolataidat. Sok sikert és jó szórakozást kívánok erre az időszakra!

Vidovenyecz Éva

Kutyából nem lesz szalonna

Legalábbis ebből a kutyából biztos nem. Aki nyitott szemmel járt mostanában kollégiumunkban és környékén, egy kedves kis szőrös állatra lehetett figyelmes, akit egyes kollégisták pórázon kísérgetnek ide -oda. Az illetőt Marika néni Micikének nevezte el. Szerencsére szerkesztőségünknek sikerült találnia egy profi kutyatolmácsot Mihácsi Gabriella személyében, akinek segítségével megismerhetjük az ebet és történetét közelebbről.

Bemutatnád magad néhány mondatban azoknak, akik még nem ismernének?

Kiss Kutya vagyok, másfél éves, szingli. Szeretem a fejemet a frissen túrt földbe dugni, ha napi ötvenszer megsétáltatnak, de nem szeretem, amikor a fogaim közé akad a szőrszál mosdáskor.

Hogyan kerültél a Móra Kollégiumba?

A Facebook profilom szerint ittasan elájultam a kollégium lépcsőin, ami természetesen kutyaság. Nem elájultam, csak megpihentem, mivel már napok óta lakást kerestem. De nem sokáig fekhettem ott nyugodtan, mert hamarosan egy csapat kollégista esett nekem, akik szerintem valamilyen értelmi fogyatékkal élnek, mert olyan furcsán beszéltek hozzám. Mikor ők végre eltűntek, egy szemüveges pacák betessékelt a mozgó üveg mögé, ahol nem csak meleg volt, de még a szőnyegen is jutott nekem hely! Aztán attól kezdve egyre többen fordultak meg körülöttem, mert állítólag „cuki" vagyok… látnának akkor, amikor meg vagyok borotválkozva!

Hogy érzed magad itt nálunk?

Az igazat megvallva, elég kutyául… a múltkor is annyit sétáltam, hogy kihánytam a vacsorámat.

Mivel töltöd a mindennapjaidat?

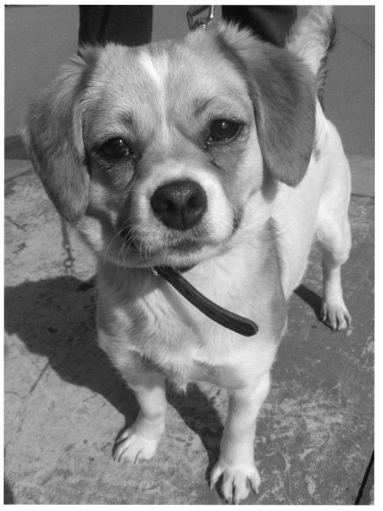
Általában reggel felkelek és kikéredzkedek a WC-re. Utána sétálok egyet, elolvasom az újságot…

Elolvasod az újságot…?

Persze! Végigszaglászom a ligetet rendesen. Tudni fogom, milyen madarak költöztek be, milyen állatok jártak arrafelé, míg távol voltam, és persze a bulvárt is elolvasom; például hogy az adott fa tövébe ki vizelt vagy hányt, vagy hasonlók.

Oh, értem. Folytasd, kérlek!

Szóval, ezután visszamegyek a lakosztályomba, és alszom tovább, vagy edzem az állkapcsomat a játékok rágcsálásával, később pedig átgondolom az életemet. Szerencsére egyre többször látogatnak meg napközben, így estére eléggé elfáradok ahhoz, hogy ne zavarjanak a koli bulik.

Mik az erősségeid, gyengéid?

Mindenképpen pozitív tulajdonságomnak tartom, hogy kiválóan fel tudom ébreszteni a hétalvó diákokat. Ennek úgy hiszem, ők is rendkívül örülnek, így sosem késnek el egy előadásról sem. Ami a gyengeségeimet illeti, sajnos nem tudok ellenállni a bicikliknek és a kis szőrös teremtményeknek, mint például a vakondoknak. Már leszokóban vagyok.

Mik a terveid a jövőre nézve?

Szívesen elköltöznék egy nagyobb lakásba. Félreértés ne essék, szeretek a kollégiumban lakni, de kicsit zavarba ejtő, hogy majd' 400 gazdám van. Ja, és még szeretném befejezni a francia tanulmányaimat! Toutou!

Hulán Abella

Dargy Roland

Tudtad?

Mici sajnos nem maradhatott velünk örökre, jelenleg a Tappancs Állatvédő Alapítványnál gondoskodnak róla.

Farsangi mókázás 2013

Még alig kezdődött el a 2012 -13-as tanév második féléve, szeretett kollégiumunkban máris lázas készülődés vette kezdetét, hogy a hagyományokhoz híven idén is megrendezzék a kollégiumi farsangot. A nagy népszerűségnek örvendő rendezvény idén is az első volt a tavaszi szemeszter nagyobb kolis eseményeinek sorában.

A szervezői tematikát a bennfentesek már-már katonai titokként őrizték (pedig többféleképpen is igyekeztünk Tücsiből kiszedni a témát, de mindvégig hősiesen ellenállt). Ám így annál nagyobb volt a meglepetés ereje, amikor február 21-én este (mórás időszámítás szerint) kezdetét vette az esemény, és bevonult egy csapatnyi rocker, illetve punk a szervezők (Széplaki Tünde 'Tücsi' és Régert Attila) és a zsűri (Pikó Judit 'Dzsúd', Jagyugya Erik és Varga Bálint) képében.

Látványos belépő és némi 'kokó' (nyugalom, csak porított szőlőcukor) felszívása után a „mentorok" elfoglalták kijelölt helyüket, és megkezdődött a mórás tehetségkutató, ahol a zsűri arra volt kíváncsi, hogy intézményünkben kik a legtehetségesebbek 2013 farsangján. Voltak egyéni indulók, csoportosan beöltözők; voltak, akik már az első pillanatban jelentkeztek, voltak, akik az utolsó utánira; volt, aki csak körbevonult és megmutatta magát, míg mások rövidebb - hosszabb performansszal mutatkoztak be és küzdöttek a zsűri és a közönség kegyeiért. A hangulat – mint már megszokhattuk – fergeteges volt. Látványos jelmezek, lendületes zenék, s miután mind a 19 versenyző bemutatkozott, a zsűri elvonult, hogy meghozza döntését. Ezalatt a lelkes közönség a jobbnál jobb tombolatárgyakért izgulhatott, s nem is hiába: volt, aki tűzőgépet, volt, aki retró „vetkőzős" tollat, míg más macimintás tányért (fájt érte a szívünk) kaparinthatott meg.

Ezt követte a várva várt pillanat: a zsűri kihirdette a jelmezverseny eredményét. Mint azt belső forrásból sikerült megtudnom, a bírálók egyetértésben értékelték a produkciókat, így könnyen megszületett az eredmény mind az egyéni, mind a csoportos kategóriákban. A zsűri az ötletet és a kivitelezést is díjazta, s az sem volt utolsó szempont, hogy hányan vesznek részt a produkcióban.

Az egyénileg indulók között a bronzérmet a Pestisdoktor (Bíró Gyöngyvér) szerezte meg, akinek kilétére csak a díjazáskor derült fény, mindaddig gondosan titkolta, hogy ki rejtőzik az álarc mögött. Az ezüstérmet megosztottan nyerte a két Padmé Amidala (Molnár Nóra és Németh Bea), akik egymástól függetlenül választották ugyanazt a jelmezt, de mindkettő kivitelezése elismerésre méltó volt. Az aranyérmes az egyéni versenyzők között pedig nem más

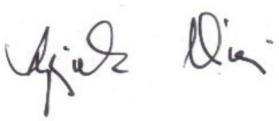

lett, mint a Fűrész félelmetes alakja, a Kirakós Gyilkos, akit Pfeffer Árpi alakított.

A csoportosan indulók harmadik helyezettjei az Avatar című filmből ismert na'vik (Danyi Ildikó, Habsz Lilla Dorina, Takács Vivien és Tóth Gábor Endre) lettek, másodikként pedig a jamaicai bobcsapat (Gódor Niki, Radnai Bea, Sánta Anett és Tóth Lili) tündökölhetett. A dobogó legfelső fokán Bódi Guszti és a Fekete Szemek (Takács Gergő, Szilágyi Gyuri, Régert András, Csík Réka, Kovács Eszti, Mészáros Boglárka, Pigler Alexa, Soós Rita és Apjok Vivien) állhattak.

S végül, de nem utolsósorban kihirdették a közönségdíjas csapatot is, akik nem mások, mint a Pindúr Pandúrok bőrébe bújtak (Markella Tamás, Papp Krisztián és Simai Dávid), természetesen Utónium professzor (Csenki Gergő 'Móki') és Mohó Jojó (Farkas Dániel 'Farki') társaságában, s nem túlzok, ha azt mondom, hogy szenzációs sikert arattak produkciójukkal.

Az eredményhirdetéssel az este azonban korántsem ért véget, sőt: mindenki jóízűen lakmározhatott a frissen sült farsangi fánkból, majd, ha még volt benne szufla, hajnalig ropthatta a táncparketten (jelmezben vagy civilben), ahol kedvenc DJ-ink, Dzsi és Zsu szolgáltatták a talpalávalót.

II. Móra-bormustra

Ugyan Márton-napja már elmúlt, a következő pedig még messze van, de ez nem volt probléma a Móra Kollégium lakói számára. 2013. február utolsó napján előkerültek a hűvös borospincékből és spájzokból az otthoni nedűk, melyek kóstolgatásában a kollégisták nagy örömüket lelték.

Mórás fél kilenccel vette kezdetét az esemény, egyre több és több bentlakó szállingózott le, a felkészültebbek boros pohárral, a többiek a kollégium adta kóstolós poharakkal. Lassacskán mindenki elfoglalta a maga kis standját, a szakértő zsűri – köztük egyik kedvenc büfésünkkel – pedig megkezdte a kóstolást és a borok értékelését.

Az este bormámorban, valamint nagyon jó hangulatban telt, és maguk a kollégisták a tudói – azok a szerencsések, akik emlékeznek – milyen társaságkovácsoló szerepe van egy ilyen programnak, ezért köszönet illeti a szervezőket. Nem szeretnék kiemelni senkit sem a sorból, nem is lenne fair a részemről, hiszen nem is tudtam végigkóstolni mindent, de az bizonyos, hogy mindenki talált magának kedvére valót a több mint húsz bor közül.

A mustra természetesen a zsűri eredményhirdetésével zárult, mely során rengeteg bronz- és ezüstminősítés született, a legkiválóbbak pedig arany minősítésben részesültek, valamint a közönség is megválasztotta kedvencét.

„Vedd fel a szép ruhád, viszlek a bálba!”

Van olyan rendezvény, ahol felvehetjük a legcsinosabb koktélruhánkat, ahol öltönyös fiúkkal táncolhatunk Dzsi zenéjére? Ahol az elegáns, pincérek által felszolgált vacsora és a csapolt Ászok műanyag korsóból nem összeférhetetlen? Ahol esély van rá, hogy fény derüljön arra, melyik tanárunkban rejtőzik a táncparkett ördöge? Naná, hogy megyünk!

Akinek a fejében ezek a gondolatok játszódtak le az elmúlt időben, az ott volt a 2013. február 22-én megrendezett IX. Bölcsészbálon. Mi is így tettünk. Az eseménynek idén az IH Rendezvényközpont adott otthont. Nem is akármilyen bálról beszélünk, ugyanis idén „karneváli hangulatot idéző álarcosbál” várta a szórakozni vágyókat – olvasható az esemény Facebook oldalán.

Ezen kívánalmat mi is próbáltuk teljesíteni, így indulás előtt negyed órával – hajmosás és egy „maradandó károkat még el nem szenvedett” harisnya keresése közben – sikerült is befejezni a kézzel készített maszkunkat. Mikor megérkeztünk, és leadtuk kabátjainkat a ruhatárba, a borkóstoló asztalhoz vezetett első utunk. Ezután elfoglaltuk a bálterem legszélső asztalának legszélső helyeit, akkor még nem sejtvén, hogy arra a helyre kerültünk, ahova a pincérek legutoljára hozzák ki az ételeket. Még a jegyek vásárlásakor, előre el kellett dönteni, hogy a három előre meghatározott menüből melyiket szeretnénk. (Nekem személy szerint a tavalyi svédasztalos megoldás jobban tetszett.) Elsőáldozó fejjel elfogyasztottuk az étkeket, melyek közt volt mindenféle finomság: az előételben gépsonka, a főételben bacon, a deszszert pedig szilvásbukta volt, mert azt szeretjük. Az is kiderült, ki tud késsel -villával enni, kinek kerül rizs a hajába, vagy tűnik el nyomtalanul a villájáról az uborka.

A vacsora után megérkeztek a sétálójegyes vendégek is, és kezdődhetett a fergetegparty. Először a Cascade zenekar húzta a talp alá valót, majd dr. Dzsi vette át a zenei terepet. Voltak nyitótáncok, melyeket profi táncosok adtak elő többféle stílusban, nekem a charleston tetszett a legjobban. Egyéb programokkal is kedveskedtek a szervezők, lehetett például rouletten, blackjacken és pókeren játszani, karikatúrát készíttetni

magunkról vagy arcot festetni. Egy bűvész is szórakoztatta a közönséget,volt tombola, kihirdették a maszkverseny győzteseit, majd sor került a bálkirálynő és a bálkirály megválasztására. Nagy büszkeséggel jelenthetem, hogy ezt a két megtisztelő címet idén egy mórás pár nyerte: Németh Bea és Régert Attila (aki elárulta, sosem gondolta volna, hogy egyszer „bölcsészkirály” lesz), úgyhogy őket érte az a megtiszteltetés, hogy táncolhattak a terem közepén a Backstreet boys I want it that way című örökzöldjére. (Ezúton is gratulálunk nekik!!:))

A bálban nem egy kollégista társunkkal találkoztunk. Szerintem mindenképp érdemes legalább évente egyszer kiszakadni a hétköznapokból, és ellátogatni egy ilyen elegáns rendezvényre.

Darvas Adrián

„Új fiú”k, „Féktelenül” „Felpörgetve” – Megújult a Stúdió!

Új csapattagok, tapasztalt rókák, kölcsönzés, filmmaratonok és sorozatvetítések… rövid összefoglaló azoknak, akik esetleg lemaradtak a MóDIOban elhangzott interjúról, vagy csak szeretnének többet megtudni a megújult Stúdióról.

A csapat (régi és új) tagjai: Németh Beáta, Gubó Richárd, Legát Csaba, Régert Attila, Horváth Zsolt – ők azok, akikkel minden nap találkozhattok a stúdióban, illetve ők szervezik a filmes rendezvényeket.

Kezdjük azzal, ami nem változott: minden nap este nyolctól fél kilencig tartanak ügyeletet a stúdiós csapat tagjai, szeretettel várnak mindenkit, aki szeretne filmet kölcsönözni, esetleg érdeklődni. A kétszáz forintos kaució továbbra is a kölcsönzés feltétele, és a filmeket három napon belül vissza kell vinni. A késedelmi díjakból összegyűlt pénzösszeget új filmek vásárlására fordítják majd – hamarosan tehát néhány művel bővül a kínálat.

Nemsokára képernyőre kerül a nagysikerű Trónok harca sorozat harmadik évada. Ezért a stúdió tagjai úgy döntöttek, hogy az első két évad részeit (ráhangolódásként és ismétlésként) levetítik az érdeklődő kollégistáknak, egy este több epizódot is. A harmadik évad megjelenésével pedig minden részt egyesével tűznek műsorra, néhány napos csúszással az eredetihez képest.

A következő nagy esemény a Morgillák Nosztalgia Est lesz március utolsó hetében. A korábbi Morgilla klipek és filmek segítségével bárki felelevenítheti az élményeket, illetve megismerheti a régebbi jelölteket és csapatukat. Természetesen a 24 órás filmmaraton sem maradhat el, a csapat ezt április végére tervezi. Ezúttal is popcornnal és megnyerhető mozijegyekkel várják az érdeklődőket. Április végétől trilógiákkal és tetralógiákkal kedveskednek a filmek szerelmeseinek. A vetítések alkalomszerűek lesznek, a filmekre pedig szavazni lehet majd a Stúdió Facebook-oldalán. Fotó- és kisfilm-pályázatot is terveznek, ennek részleteit a szokásos hirdetési felületeken találjátok meg (faliújság, kollégiumi Facebook-oldal, Stúdió Facebook-oldal). Május az alkalomszerű filmklubok hónapja lesz, melyeket interaktív beszélgetés követ majd, igény szerint.

További információért keressétek bátran a stúdiósokat, és az Erő legyen veletek!

Csik Réka ©

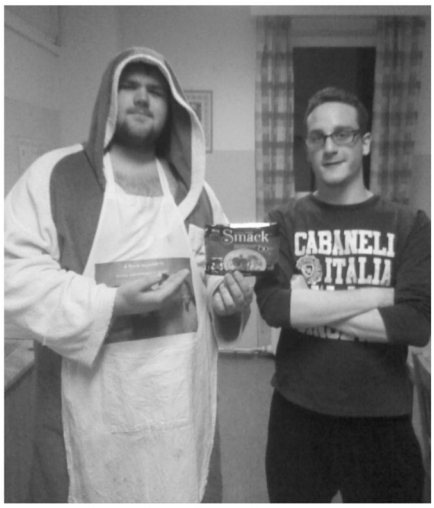
Tudtad?

Tudtad, hogy közel 1100 filmből válogathatsz a kollégium videótárában?

„Figyelem: Zoli üzeni, hogy újra van Smack leves a Büfében!!!”

„Forraljunk 4 dl vizet egy alkalmas edényben, majd tegyük a tésztát és az ízesítőport a lobogó vízbe…”

Aki még nem találta volna ki, mihez szükséges eme fontos-pontos utasítás, annak eláruljuk: a Smack leves elkészítésének első, lényeges lépése ez. Bár mondhatnám, hogy mindenki így készíti el saját Smackét, de sajnos nem. Vannak, akik többet akarnak… vannak, akik 5-6 dl vizet is felhasználnak ahhoz, hogy reggelijük/ebédjük/vacsorájuk tökéletes legyen. Vannak, akik lusták kimenni a konyhába a gáztűzhelyhez… Nos, ők azok, akik renegát módon a mikróban érik el a kellő forráspontot. Ezt egy normális szemlélő akár csalásként értékelné, hiszen az ételek elkészítésének színhelye mégis csak az arra kitalált/kialakított konyha. Előfordulnak erőszakosabb egyének is, akik a tésztát még a zacskóban szétverik (az öklükkel, fejükkel) és vannak nyugodalmasabb típusok, akik egészben rakják bele az anyagot a forró vízbe.

Az ínyencek mirelit zöldségekkel, plusz fűszerekkel „ízesíthetik” imádott levesüket. Ők azok, akik tökélyre fejlesztették a már így is majdhogynem tökéletes Smack felturbózásának tudományát. Természetesen nem feledkezhetünk meg arról az egyre gyor-sabban terjedő jelenségről, amit Smack-függőségnek nevezünk/ hetünk. Eme tudathasadásos állapotban lévő egyének számára az étkezés egyet jelent a vágyott leves elkészítésének rituáléjával, amit jobb esetben mosogatással fejeznek be. Szóval Kollégisták, vigyázzatok, ha valaki Smack leveses zacskóval és edénykével közelít feléltek, ne fogadjátok el a kedvesen kínált kóstolót, hiszen Ti is (ahogy már sokan mások intézményünkben) könnyen függővé válhattok, ami nem volna probléma, ha lenne rá gyógyszer vagy gyógymód… de egyelőre nincs, a tudósok még csak kísérleti stádiumban vannak az üggyel kapcsolatban.

Végszóként mindenkit megnyugtatnék, Büfében és a közeli CBA-ban is megtalálható a fertőzés forrása! ”Vegyétek és egyetek ebből Mindnyájan”!!!

Fabas Levente

Ki hogy szereti?

Kollégistákat kérdeztünk meg, hogyan szeretik elkészíteni, elfogyasztani kedvenc Smack levesüket!

Még a zacsiban kicsire összetöröm a tésztát, belerakom egy tálba a porral együtt, és a vízforralóban forralok hozzá vizet. A marhahúsos a kedvencem. /Babcsány Benjámin/

Akkor jó a Smack leves, ha a tészta egy-ben marad, rezsón van főzve, és egy kis fűszerrel megbolondítva (pirosarannyal, borssal, majorannával és oregánóval) fo-gyasztható. /Jagyugya Erik/

Kiszedem a tésztát, kettéválasztva töröm szét, majd megtöltöm a tálat vízzel, ráöntöm a port, és három és fél percre berakom a mikróba. Még egy percig hagyom állni a mikróban. Kanállal ízesítem. /Szabó Zsombor Barnabás/

Az első tíz kanál még fogyasztható, utána csupán egy mű ízű vizes tészta. /Oláh Viktor/

Tudtad?

Tudtad, hogy a Smack levest 1993 óta lehet kapni Magyarországon?

MILYET VEGYEK?

Mindenkinek ismerős, hogy az utcák és az újságok tele vannak olcsóbbnál olcsóbb és jobbnál jobb notebookokkal? Akkora a választék, hogy nem tudunk választani?

Először is engedjétek meg, hogy tájékoztassalak benneteket a reklámozási szabályokról. Ma, 2013-ban már minden üzlet reklám hirdetéseiben kötelező közzé tennie a számítógéphez tartozó pontos konfigurációt. Néhány évvel ezelőtt elég volt feltüntetni a számítógép kiemelkedő teljesítményű alkatrészét és nem kellett a további hardvereket ismertetni a hirdetésben. Mióta kötelező teljeskörűen tájékoztatni a vásárlókat, azóta nehezebb silányabb gépeket vásárolni. Azonban ez sem ment meg senkit attól, hogy még mindig ne azt vegye a pénzéért, amit szeretett volna. Ugyanis továbbra sem kötelező a termékek gyártóját és pontos specifikációját közölni. Például, ha egy jól menő elektronikai multi kínál egy akciós gépet, ami még a hülyének is megéri, akkor számíthatunk rá, hogy nem biztos, hogy a legjobb minőségű gyártó által készített eszközök kerültek bele.

De nem kell megijedni a borús bevezetés után, azt kell, hogy mondjam van még remény, hogy jó áron jó gépet lehessen venni. A cikk későbbi részében láthatjuk, hogy 4 kategóriában taglalom a számítógépeket. Ahhoz, hogy az ember olcsóbb gépet vehessen, számítania kell arra, hogy a gyártónak sok kompromisszumot kell kötnie. Ezért, ha arra az elhatározásra jutottunk, hogy lecseréljük régi masinánkat, akkor érdemesebb spórolni, hogy meglehessen a kellő összeg.

Ha rászántuk magunkat, akkor sincs egyszerű dolgunk. Rengeteg szempontot kell, hogy figyelembe vegyünk új vásárlás esetén. Egy hozzáértő fórumon egy, a témában jártas kolléga egyszer összegyűjtötte a szempontokat, és 14 szempontot határozott meg. Persze ez nem törvényszerű és nem is kell, hogy mindet figyelembe vegyük. Azért érezzük, hogy nem lesz könnyű dolgunk. Hiszen a szín is számít…

A cikk során 3 fő kategóriába fogom sorolni a notebookokat. Multimédiás, üzleti és játékfelhasználás szempontjából. Multimédiás kategóriába tartoznak azok a gépek, amik internetezésre, filmnézésre és szövegszerkesztésre alkalmasak. Üzleti gépekről akkor beszélek, ha strapabíró, hosszú felhasználású gépekről van szó, ahol nem a dizájn elemek a kirívóak. Ezeket a kategóriákat nem kell annyira szigorúan venni, hiszen vannak laptopok, amik mind a 3 kategóriában megállják a helyüket.

Belépő kategória

A jó számítógépet sem aranyrúd árában mérik. Az alacsonyabb kategóriában is lehet találni igazi gyöngyszemeket. A kategóriában kétféle típusról lehet beszélni. Könnyen találhatunk üzleti és multimédiás gépeket. Játékra alkalmas notebookot ebben a kategóriában nem igazán fogunk találni.

Multimédiás és üzleti felhasználásra egyaránt az egyik legjobb vétel a Fujitsu AH531 típusú notebook lehet. A Fujitsu, miután kivásárolta magát a Siemens vállalatból, azóta leállt a legendás Amilo márka gyártásával. Teljesen új gépeket dobott piacra, ezek a Lifebookok. Multimédiás és egyéb használatra pedig a HP 630 típusú notebookok lehetnek. A jól ismert

IT óriásnak a kínálatából is találhatunk számítógépeket.

Közép kategória

Ebben a kategóriában már találhatunk erősebb gépeket a jobb minőség mellett és játékra alkalmas számítógépeket is.

Üzleti számítógépként a Fujitsu A532 és HP Probook 4535s típusú notebookok kiemelkedően jó minőségűek. Az előbbi általában egy adott összegért nagyobb teljesítményre képes, de emellett mindkét készülék anti glare kijelzővel ellátott. Ha maradunk az összegnél, akkor az utóbbi modellből már gyengébb teljesítményű kivitelt kapunk. Ami az előnye, hogy a notebook háza fémvázas szerkezetű, ami hatalmas védelmet nyújt minden helyzetben.

Ha multimédiára és játékra alkalmas mobileszközt keresünk, akkor érdemes a Lenovo gépei között szétnézni. Két modell lehet erre a legalkalmasabb ebben a kategóriában. Ezek a GA580 és B960 típusú modellek lesznek. Ezek a notebookok sokkal tetszetősebbek, viszont a nagyobb teljesítmény, amit nyújtanak, a ház rovására mentek. A két gép már nem kapott erős borítást, ami az anyagán látszódik. Előnyük viszont a teljesítmény mellett, hogy kategóriagyőztes billentyűzettel rendelkeznek. Továbbá ezekben a modellekben már van dedikált VGA, míg az eddigiekben ez nem jellemző.

Felső kategória

Itt már nem tennék különbséget a 3 kategória között, hiszen ha ebből válogatunk, már nem sok silány számítógépet találunk. Persze vigyázni kell, mert vannak eszközök, ahol a márka megfizetése nagyon sokba kerül. A Sony Vaio számítógépek pont ide tartoznak.

Nagyon jó vétel lehet ebben a kategóriában a Dell 7720 típusú gépe. Alapjáraton 3 év garanciával lehet őket megvásárolni, amiből az első év NBD garancia. Érdemes lehet még megvenni Lenovo Z580 vagy Y580 gépek közül valamelyiket.

Csúcs kategória

Ha innen választanánk gépet, akkor annyira rossz gépet nem vehetünk. Ez a kategória mindenki igényeit kielégíti. Az igazi játékosok, a kísérleti fizikusok, a hackerek vagy bárki, aki teljes mértékben kihasználná a gépét, az itt keresgéljen!

Végszó

Ha gépet veszünk és tehetjük, akkor mindenképpen az Intel platformos számítógépeket keressük elsősorban. Ez nem azt jelenti, hogy amiben AMD processzor van, az rossz lenne. Csupán arról van szó, hogy technológiailag sokkal fejlettebb a mobilprocesszorok terén az Intel. Például az Intel a legújabb chipjeit 22nm-es technológiával gyártja, míg az AMD még mindig csak 32nm-es technológiára képes. Tehát, ha tehetjük inkább, spóroljunk.

A gépeket, amiket ajánlottam, azért nem láttam el a pontos specifikációjukkal, mert egy modellt több konfigurációval is meg lehet vásárolni. Ezek csak szempontok, amik alapján sokkal könnyebben el lehet indulni vagy csak megkönnyítik a döntést.

Sokak kérdezik, hogy az újonnan vásárolt laptopból ki kell-e venni az akkumulátort, ha töltőről üzemel. A válasz nem. Pontosabban egyetlen esetben érdemes eltávolítani a telepet, ha a gépházzal együtt az akkumulátor is melegszik. Azért érdemes a gépben tartani a telepet, mert ha hálózat-instabilitás lép fel, akkor előfordulhat, hogy számítógépünk hirtelen leállhat. Az ilyen leállás viszont károsíthatja merevlemezünket, akár adatvesztéshez is vezethet. T

Qi szabvány

Telefonálj kötöttségek nélkül! Nem férsz el az asztalodon a kábelektől? Nem találod soha a telefonod töltőjét? Meguntad, hogy minden este tölteni kell? Mindezt elfelejtheted, hála a Qi technológiának.

Biztos mindenki látta már a Star Trek című sorozat néhány epizódját. Ki látott már olyat, hogy Kirk kapitány kézi beszélő készüléke lemerült volna? Egy szó mint száz, a kábeles töltők ideje lejárt!

Ezt a megoldást úgy kell elképzelni, mint a wi-fi routereket. Anno a routerek mikrohullámai helyettesítették az UTP kábeleket. Itt is hasonló működésről van szó. De nézzük meg, mi is ez. A szabvány neve a kínai filozófiából ered, jelentése pedig: a belső erő és energia, ami mindenhol jelen van. A problémával már a kezdetektől foglalkoznak IT óriások, olyanok, mint a Panasonic vagy a Sony. A cél érdekében, hogy mindenki számára könnyen elérhető legyen a technológia, és platform független megoldást találhassanak, megalapították a WPC-t, a Wireless Power Consortium-t. Napjainkban több mint 100 cég csatlakozott, hogy együtt dolgozhassák ki a legújabb szabványokat (a WPC hivatalos oldalán megtekinthető a csatlakozott cégek listája). Az első szabvány 2010-ben látott napvilágot, ekkor kapta a nevét is. A telefongyártók sem vesztegették az idejüket, és már ti is megvásárolhattok hasonló készülékeket, mint a Noka Lumia 720-as típusú telefon, ami felszerelhető a technikával. A Samsungot sem szabad kifelejteni, hiszen a Galaxy IV típusú mobiltelefonok teljes támogatást fognak biztosítani az új töltési mechanizmusnak.

Töltés kábelek nélkül

Ahhoz, hogy ezt megtehessük, szükségünk lesz egy úgynevezett töltőpadra. Ha erre ráhelyezzük a készüléket, megindul a töltés, ami indukciós elven tölti újra készüléket. Ez azt jelenti, hogy van egy tekercs a padban, és van egy tekercs a telefonban. A Nokia úgy oldotta meg például a Lumia 720 típusú telefonjaiban, hogy a hátlapra szerelhető ez a tekercs. A töltőpad váltóáram segítségével gerjeszt mágneses teret, amit aztán a telefon egyenárammá alakít, és egy feszültségszabályzó segítségével képes energiával ellátni az akkumulátort. A töltő teljesítménye nem olyan nagy hatásfokú, ami azt jelenti, hogy mindössze 5W teljesítményre képes. Továbbá nagymértékben távolságfüggő is a hatásfok. Tehát közelről, amikor a készülék a padon fekszik, akkor a töltőberendezés remekül szuperál, viszont ha már pár centiméter távolságra van egymástól a két eszköz, a hatásfok exponenciálisan csökken. A mobiltelefonok esetében ez azt eredményezi, hogy a telefont akár egy óra alatt képes feltölteni, viszont egy táblagép esetében ez az energia már kevésnek bizonyul. Ne is beszéljünk a notebookokról.

A mágneses téren kívül még szabványosítottak egy kommunikációs csatornát. Mikor egy mobileszköz a padra kerül, minden 400 ezred másodpercben küld egy impulzust. Megkezdődik a kommunikáció, ezáltal a töltés. Ha a telefonunk teljesen feltöltődött, akkor küld egy jelet a padnak, ami aztán lekapcsolja a töltőállomást, és befejeződik az energiaátvitel.

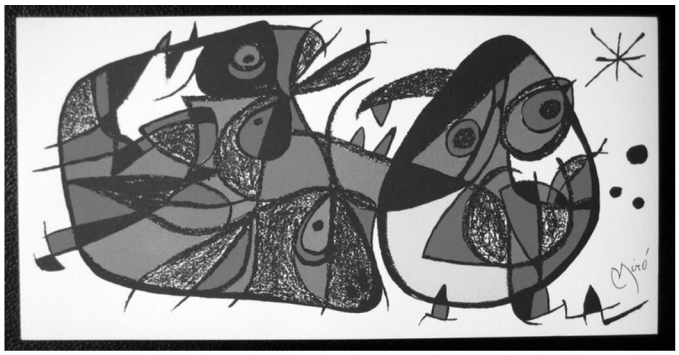
Idén áprilisra várható a Qi 1.1-es szabvány, amihez már nagyobb teljesítményt jósoltak elődjeihez képest. Az új verzióval könnyebb lesz a piacon maradni. Ami meglepő, hogy az Apple egyáltalán nem gondolkodik a vezeték nélküli töltők használatában, míg az Intel jövőre vezetné be az ultrabookjaiba ezt a megoldást. A Samsung és a Qualcomm saját rendszert fejleszt, remélhetőleg elfogadják ők is a szabványt. T

„Meg akarom gyilkolni a festészetet” – azaz tömören a Joan Miró kiállításról

Miró kortársaihoz hasonlóan nem volt egy mindennapi figura – hiszen ars poeticája kifejezése érdekében festővásznakat égetett –, mégis nevét és alkotásait sokkal kevesebben ismerik, mint Dalíét vagy mint Picassóét. Cikkemmel ízelítőt szeretnék adni Miró művészetéből, és így kedvet csinálni a kiállításhoz.

Kezdetnek néhány életrajzi adat a teljesség igénye nélkül: Joan Miró a XX. században élt és alkotott. 25 évesen már saját kiállítása volt. Pár évvel később Párizsba költözött, ahol a bohém művészek társaságának oszlopos tagja lett. Itt találkozott Picassóval, André Bretonnal és a szürrealizmussal. Élete 90 éve alatt a képek mellett számtalan kerámiát készített, szobrai szerte a világban megcsodálhatóak.

2013. február 2. és május 5. között a Reökben mindenki kedvére gyönyörködhet az alkotásokban. A hét kiállító teremben száznál is több művet, főként litográfiákat tekinthetünk meg. A képek Richard H. Mayer – német gyűjtő – magángyűjteményének részét képezik. A tárlat jelentős része versillusztráció, amely jól tükrözi a Reök célkitűzését, mely szerint a „*szemlélő figyelmét az irodalmi-lírai Miró munkásságára*” kívánja terelni. Talán egy kivetni való van a kiállításban – persze ez a személyes véleményem – , hogy sajnos sem kerámiák, sem szobrok nem láthatóak a tárlaton.

Ha egy-két szóban szeretném kifejezni a látottakat, azt kell mondjam, remek alkalom egy délutáni kulturális kikapcsolódásra. Személy szerint inkább egyedül szeretek kiállításra járni, de ezt a tárlatot minél nagyobb társasággal érdemes megtekinteni. A képzelőerőnek és a jó hangulatnak garantáltan semmi nem szab majd határt. Miró képei első látásra gyermekinek tűnnek, mégis az „irkafirkák” mögött emberek, állatok, növények és érzelmek rejtőznek. Az, hogy a vonalakban, pötty-työkben, foltokban ki mit lát meg, az legtöbbször csak fantázia kérdése (olykor pedig a látószögé ;)). Ami a színeket illeti, dominál a zöld, a kék, a piros, a sárga és a fekete, de emellett elő-elő bukkan néhány lila és barnás folt. A merész színkombinációk, a formabontó ötletek valóban érdemessé teszik Mirót a „színek poétája” címre.

Nem vagyok művészettörténész, sem Miró-szakértő, illetve ebben a cikkben eszem ágában sincs mély elemzésekbe bocsátkozni, csupán egy kivételes művész kivételes életművének szerettem volna néhány sort szentelni. Akit esetleg megfogott Miró művészete – és még többet szeretne megtudni alkotásairól –, annak a figyelmébe ajánlanám Janis Mink és Szabó Mária szerkesztése alatt készült albumokat.

A kiállításhoz kellemes kikapcsolódást kívánok mindenkinek!

Jegyárak: teljes ár – 1000 Ft; kedvezményes ár – 800 Ft.

Lébert Dina

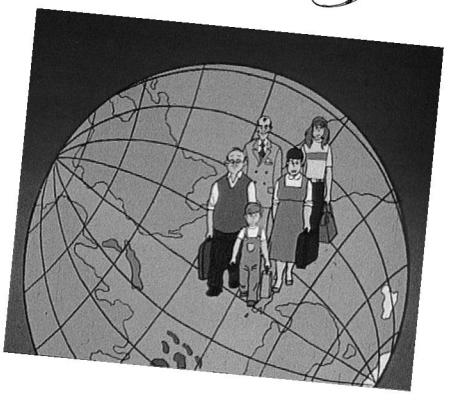
Mese, mese, mátka…

…pillangós madárka. Folytathatnánk a mondókát, amely legtöbbünknek ismerősen cseng gyermekkorunkból. Mégsem a versikék világába tartunk, hanem felvesszük korábbi utazásunk fonalát, és ellátogatunk, visszatérünk *Retro Meseországba*. Ez alkalommal is egy csokor rajzfilmhőssel, mesesorozattal ismerkedhettek meg, ha velünk tartotok a nosztalgikus útra. Jó szórakozást, kellemes utat minden résztvevőnek! :)

Mézga család, avagy néha légy bolond, egy kicsikét!

Személyes nagy kedvencemmel kezdem a sort, ugyanis kislányként éltem-haltam a kissé furcsa, néha (vagy inkább gyakran) ügyefogyott Mézga család kalandjaiért. Minden szereplő egyéniség volt, akik képesek voltak belopni magukat a gyermeksereg szívébe. Elég visszaemlékeznünk a csacska, butácska Krisztára, a zseni és egyben feltaláló Aladárra, édesanyjukra, a folyton akadékoskodó, sopánkodó Paulára, valamint a lángésznek egyáltalán nem nevezhető családfőre, Mézga Gé-zára. A család életét két házi kedvencük, a fekete szobacica, Maffia és az olykor beszélni tudó eb, Blöki tette még színesebbé. Hasonlóképp szót kell ejtenünk Máris szomszédról, a régészprofesszorról, aki pechére ritkán tudott csak megszabadulni Mézgáéktól. A gyakran emlegetett, ám csupáncsak egyetlen egyszer felbukkanó Hufnágel Pisti, Paula fiatalkori udvarlója is hozzákapcsolható a történethez, ugyanúgy, mint MZ/X, más néven Öcsi, Mézga Géza köbükunokája. A különc család életéről három évad készült, s vált a 60-as, 70 -es, 80-as évek egyik kultusz rajzfilmsorozatává. A Nepp József – Romhányi János-páros tollából kipattant szériát a Pannónia Filmstúdióban forgatták, majd Európa-szerte számos helyen vetítették. A 39 rész alatt megismerkedhettünk a család hétköznapinak nem éppen nevezhető hétköznapjaival, Aladár és Blöki űrbéli kalandjaival, és a glóbuszon át tartó, Hufnágel Pisti utáni hajtóvadászattal. Egykori kedvelőinek szerencséjére mindhárom széria megvásárolható DVD-n, de akár online is felelevenít-hető, hogy mit is jelentett a sokat emlegetett „*Kapcs ford*” vagy miért hangoztatta Paula asszonyság megannyiszor, hogy „*Miért nem a Hufnágel Pistihez mentem feleségül?!*”.

A nagy ho-ho-ho-horgász – És vígan lépked, akár a tornász, így megy a nagy ho-ho-ho-horgász!

A legendás Pannónia Filmstúdióban készült rajzfilmsorozat a korábban már említett Csukás István és kollégája, Sajdik Ferenc agyszüleménye. 1982 és 1984 között 2 évad készült el a horgászszenvedélyű főhős és legjobb barátja, egyben csalija, a Főkukac kalandjaiból. A főszereplő lelkesedése a halak iránt gyakran felülmúlta hozzáértését, hiszen kétbalkezessége miatt sokszor különféle bonyodalmakba keveredett, mind a vízben, mind a szárazföldön. Főkukac sem könnyítette meg a horogra akadás dolgát, ám ezt leszámítva kedvenc horgászunk majdnem bárhonnan képes volt kapást produkálni: nyáron a folyóból, rossz idő esetén a halboltból, vagy némi létramászás után akár a kéményből is. A rajzfilmsorozat főcímdalát a country-dalokról elhíresült *100 Folk Celsius* komponálta, s külön lemezen megjelentetve kiérdemelte az *eMeRTon*-díjat (a Ma-

gyar Rádió díját), s egyben aranylemez is lett. Érdemes lehet visszanézni a részeket, halvacsora mellé kimondottan ajánlott. :)

Süsü, a sárkány – Ó, ha rózsabimbó lehetnék!

Mindenki kedvencénél, az egyfejű sárkánynál, Süsünél folytatjuk barangolásunkat a *Mesék Birodalmában*. A csupáncsak 9 részből álló bábfilmsorozatot Csukás István álmodta meg, majd a Magyar Televízió készítette el 1974 és 1984 között. Főszereplője Süsü, akit miután a vérszomjhiánya miatt kitagadott a családja, felkerekedik, hogy új otthont,

új családot találjon magának. Nem is kell messze mennie, hiszen a Sárkányföld szomszédságában lévő királyságban megismerkedik a Kóbor királyfival, akiből hamarosan a birodalom uralkodója lesz. Süsü némi viszontagság árán, de belopja magát a vár népének szívébe: segítőkész természetének, barátságos szavainak és szelídségének előbb-utóbb senki sem tud ellenállni. Süsü lesz a Kóbor királyfi fiának, a Kiskirályfinak legjobb barátja és egyben játszópajtása is. A bonyodalmak ott kezdődnek, amikor a gonosz Torzonborz király megkísérli elfoglalni a királyságot. Süsüt egy időre sikerül is kivonnia a forgalomból, s hadseregével bevonul a várba, fogságba ejti a népet. De hogy mi történik ezután? Felszabadul-e a város? Megtudjátok, ha megnézitek a rövidke szériát. :) Annyit azonban hadd áruljak még el, hogy a néhány rész ellenére lesz minden, ami szemszájnak ingere: idegenforgalmi szenzáció, szerelem, Bűvös Virág, vadkörte-uzsonna és még lepkefogás is. A bájos bábfigurák és a szépen megkomponált helyszínek könnyed szórakozást ígérnek a kikapcsolódni vágyóknak, ezért a kedves „egyfejű" kalandjait bárkinek jó szívvel ajánlom.

Magyar népmesék

Retro rajzfilmtúránk végén egy igazi hungarikummal búcsúzunk tőletek. Mikulás Ferenc és Jankovics Marcell párosa volt a még manapság is futó *Magyar népmesék* sorozatának atyja, megálmodója. Kezdetben a Pannónia Filmstúdió foglalatoskodott az alkotási, gyártási folyamatokkal, mostanság azonban leányvállalata, a Kecskemétfilm Kft. végzi a munkálatokat. A 100 részesre tervezett sorozatból napjainkban 3 rész van készülőben. Maga a széria a népmesékből, népszokásokból, hagyományokból építkezik, melyet színes köntösbe burkol, s humoros, olykor pajzán, máskor tanulságos hangnemmel fűszerez. Az 1977-től forgatott mesesorozat nemcsak hazánkban, hanem külföldön is hódít, gyűjti rajongóit. Erre ékes bizonyíték az évek alatt bezsebelt díjeső, mellyel japán, kínai, amerikai és persze magyar elismerésekben is részesült. Fontos megemlíteni a mesélők nagyszerűségét, akik a magyar színészvilág élvonalából származnak: elég, ha Szabó Gyulára, Bánffy Györgyre vagy Tolnay Klárira gondolunk. A hangulat garantált!

Elérkezett a búcsú ideje, mesetúránk ezennel a végére ért. Azonban az elköszönés közel sem végleges, hiszen számtalan más rajzfilmsorozat vár Benneteket a retrokorszakból. Némi ízelítőnek, kedvcsinálónak szántuk az előző és az aktuális Retrovat írását, s egyben arra buzdítunk mindenkit, hogy porolja le gyermekkori meséit és a rohanós hétköznapokban szakítson egy pár percet a nosztalgia édes ízére. Higgyétek el, megéri. :)

Lengyel Nóra

JÖN! JÖN! JÖN!

Ha a korábbi könyvajánlók rendhagyóak voltak, akkor ez a mostani igazán különlegesnek számít. Mégpedig azért, mert egy megjelenés előtt álló könyvre szeretném felhívni a figyelmeteket – Meseanyó tollából.

A „vájtszeműek" már a fent említett becenevéből tudhatják, hogy csakis Vavyan Fable-ről lehet szó. És tényleg.

Írói hitvallása és munkamódszere kapcsán a következőt nyilatkozta egy interjúban: „Nem vagyok hivatalnok típusú író, nem írok mindennap, csak mesélőkedvemben. A határidőktől bedugulnék. Azért írok, mert már nem bírok tovább nem írni, és azért is, hogy meg legyen írva, amit olvasni szeretnék. Azonosulok Bob Dylannel: „Egyszerűen nem hallom, hogy bárki azt a zenét játszaná, ami a fejemben szól, így hát nekem kell eljátszanom."

Meseném Molnár Éva néven született, és bár 11 éves kora óta ír, első könyvének megjelenésére 20 évet kellett várnia. Érdekes, hogy épp a Halkirálynő-sorozat első kötete volt ez (A Halkirálynő és a kommandó, 1987), mert könyvajánlóm témája ennek a sorozatnak a 10. kötete.

A szóban forgó regény címe Tündérlovaglás, várható megjelenése április 15. Meseanyó hivatalos honlapján olvasható néhány részlet a könyvből, illetve a maga által írt ajánló szöveg is nyilvános már. Ezek alapján bátran állíthatom, hogy sem a sorozat kedvelői, sem a Fable-rajongók nem fognak csalódni. Aki akár csak egyetlen történetet is olvasott tőle, már felismeri a stílusát (ami megnyilvánul a szóhasználatban, a leírásokban, a történetvezetésben és a karakterek megjelenítésében is), annyira egyedi, hogy senki mással össze nem téveszthető.

Ízelítőként egy idézet a maga által írt ajánlóból: „Ella Belloq példátlanul izgalmas kalandtúrán, élménykiránduláson (by média) vesz részt iskolatársaival az Albatrosz-félszigeten. A túra kimondottan nem jó értelemben válik izgalmassá. Denisa Wry a Shrek csúfnévre keresztelt rendőrfőnököt faggatja Ella hollétéről, emiatt erősen tart féltett kincse – maradék türelme – elvesztésétől. Nem növeli komfortérzetét az urna sem, amelyet egy játékbabákkal telezsúfolt, különös házból vitt haza. […] Daniel Belloq eszmezombi szektát üldözve kiváltképp kínos titkukra bukkan egy monostorban. Denisával versenyt rohan ellenük Elláért, nehezítésképpen az amúgy is kusza nyomokat a szembenálló erők tovább gubancolják. A hajsza csitultával marad egy súlyos kérdés: van-e, lehet-e esélye Ellának ép felnőtté érni valaha?"

Az ajánló a következő figyelmeztetéssel zárul: „Vigyázat! Örök életre függővé tesz!" …és ez nem csupán egy remek marketingfogás, akinek egyszer megtetszik az írónő stílusa, az bizony a rabja marad, és leveszi a polcról a többi könyvet is.

Bár hivatalosan a Halkirálynő-sorozat 10. köteteként jelenik meg a mű, nem kell aggódnia annak sem, aki nem olvasta a korábbiakat, Fable ugyanis ügyelt arra, hogy a történet önállóan is megállja a helyét. Egyébként, április 15-ig még bőven van idő megismerkedni Meseném könyveivel…

Azoknak ajánlom a Tündérlovaglást, akik szeretik a csavaros történeteket, a jól kitalált és megjelenített karaktereket, a krimit (az akciót, az izgalmat…) és szeretnének egy igényes kötettel / egy jó könyvélménnyel gazdagodni.

Csik Réka©

Rapunzel 'kalandjai' Dorkucival és Gyurkucival a Kámaszútra körül 2. rész

Gyurkuciban nem csalódhattunk. Dorkuci angyali megszólalásai pedig egyenesen a mennybe repítették a szomszéd asztaltársaságot is. Feltehetőleg mexikóiak. Nem nagyon beszéltek. Mindig tequilát rendeltek. Gyurkuci feltette a nap legőszintébb kérdését:

Gyurkuci: Mit iszunk?

Dorkuci: Várj, megnézem az itallapot.

Félóra múlva.

Dorkuci: Azt hiszem, hogy egy mojitot rendelnék.

Gyurkuci: Szóval egy szépen díszített, sejtelmes színekben játszó metropolitan koktélt?

Dorkuci: A cosmopolitanre gondoltál, de igen. Kis napernyőt is kérnék hozzá.

Gyurkuci: Én megelégszem egy sörrel.

Dorkuci: Lehet, hogy mégis inkább egy Sex on the beach-et kérek.

Gyurkuci: Ezen tudunk segíteni. (Poénkodott.)

Dorkuci: Most küldjelek szofisztikáltan a pokolba? (Ő is poénkodott.)

S hogyhogy, hogy nem, feljött a Káma-szútra téma. Dorkuci nem hitte el, hogy az emberek ezt tényleg használják is. Azt mondta, olyan, mint valami perverz használati útmutató. Csináld ezt, csináld azt, nyald meg itt, szívd meg ott! Egyszerűen gusztustalan. Gyurkuci nagyjából ugyanezen a véleményen volt. Szerinte teljesen felesleges tintát pazarolni az ilyesmire, hiszen az emberek nem is szeretnek olvasni. Tisztelet a kivételnek. Meg aztán el sem tudták képzelni, hogy mi abban a jó. Nem értették, miért nem születtek az emberek halhatatlannak. Mi rosszat tehettek, ami Istennek nem nagyon volt bejövős, amire valószínűleg nem nyomta be a 'like' gombot. Ők sajnos nem tudták, hogy erről a témáról készült egy könyv, egy bestseller. A Szent Biblia. Gyurkuci azt mondta, hogy egyszer kipróbálhatnák a könyvben fellelhető pózokat, csak úgy poénból. Dorkuci válasza tömör és lényegretörő: Majd egy másik életben. Ezen mindketten felnevettek.

Mindeközben Rapunzel durcázott. Nem tudta, mit tegyen. Ezért inkább ivott egy teát és lement alfába, mialatt Omegát hallgatott. Visszatérve e világba, megvilágosodva nyitotta ki a könyvet, lapozgatta, nézegette. Arcán lassan torzulás volt érzékelhető. Ha láttad volna őt, ahogy egy kicsit elfordítod a fejed és hunyorogsz, akkor nagyon hasonlított volna egy anorexiás tevére, ami turmixot iszik. Vagy kettőre. Végül is rájött, hogy fejjel lefelé tartotta a kötetet, korrigált, meglátta a 'cuccot', elsápadt, elájult,
elesett, lefejelte a hokedlit, magához tért, dühbe gurult és egy profi pingpong játékost is megszégyenítő, laza csukló mozdulattal kidobta az ablakon. Az éppen arra sétáló ifjú kovács, becsületes nevén István, megtalálta, megörült neki és meggazdagodott belőle.

Rapunzel rájött a tanulságra. Ne ítélj első látásra! De már túl késő, mert ezzel a mozdulatával kiírta magát saját történetéből. Ezek után a haja kifésülését könnyítő hajregeneráló balzsam se állt vele többet szóba.

Dorlana és Gyurfennex jól érezték magukat az ivóban. Már új mexikói barátaiktól is elköszöntek: Adiós, muchachos! Az amigókat tavarisok váltották föl, mialatt hőseink áttértek a kávéra. S bár nem beszéltek túl jól oroszul,

(Gyurfennex csak bókolni tudott: Kákije krásszivje glázá. Ezt Dorlánának mondogatta igen sokszor. Dorlana pedig csak egy fontos, életmentő szót ismert: Vodka), megtanították orosz barátaiknak az 'Ellopták az oroszok a tankot' kezdetű dalt kazah nyelven. Egyikük se szórakozott ilyen remekül az I. világháború óta.

Már majdnem esteledni kezdett, amikor Dorlana és Gyurfennex az erdő szélén és egyben a tóparton sétált. Rájöttek, hogy noha eleinte nem kedvelték egymást, egész sok közös vonásuk van. Az okozta ezt, hogy keveset találkoztak, vagy ha néhanapján össze is futottak egy-egy Szent Iván-éji mennyeien pokoli partin, csak annyit mondtak egymásnak: Szia! Megvolt olyankor a saját problémájuk is, és egyiküknek sem hiányzott semmi. Ezzel kapcsolatban tévedtek.

Nehéz ügy, ha az ember, akarom mondani, angyal és/vagy ördög halhatatlan. Eljutottak odáig a parton, ahol már jegyet kellet venni. A mozgási energia helyzeti energiává alakult. Önmagukban pedig ahhoz hasonló törést éltek át, mint amikor anno az emberek átálltak a geocentrikus világnézetről a heliocentrikusra. Mégis miért kellene jegyet venni a tóparton? A válasz: csak. Nemtúlkedves Dávid, az ellenőr nem volt kellemes. Gyurfennex válasza is jött: egy balegyenes. A nép valamiért megsértődött. Voltak olyanok, akik autogramot kértek, azonban sokan 'valami' miatt azt kiabálták neki, hogy pokolra való! Nem tudták, hogy igazuk van. Gyurfennex bocsánatot kért. Nagy nehezen kapott is, a Kokóféle balhorog után. Az arcán érzett hasogató érzés arra késztette, hogy kiegyezzenek egy döntetlenben.

(Fura közjáték. Fura a világ is. Ebből következik, hogy akkor az előbbi jelenet nem is volt fura. Viszont ez a kijelentés az volt. De, ha alapból fura minden, akkor mégsem. Hmm… imádom az ellentmondásosságot és a magyar nyelvet.)

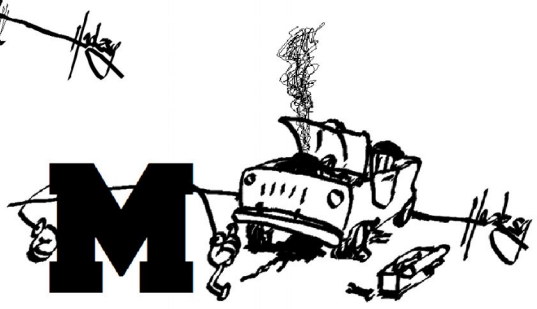
Tovább sétáltak. Talán ötven méterre tőlük három fiatal srác forgatott valamilyen videó klipet. A zene fülbemászó nyári slágernek tűnt, teletűzdelve angol szavakkal. Egész élvezhető volt. „De mi a fenéért van egy marha nagy bundakabát az egyiken?" Tették fel egyszerre a kérdést. A srácok egymás között pedig arról beszéltek, mit csinál itt egy hippi és egy csöves.

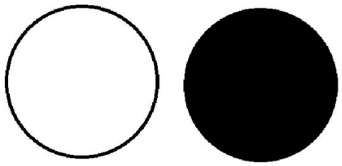
Ehhez ugye senkinek nem volt semmi köze. Hőseinknek meg ehhez a világhoz. Lassan ballagtak, a tópart is véget ért, amelyet egy 'hűdenagy' rét váltott le a természeti tájak III. Országos Váltófutó Versenyén.

/Piknik. Az általános és kétségbeejtően átlagos piknik menü mártogatósokból, szendvicsekből, hideg készételekből, friss gyümölcsökből és aprósüteményekből áll. Hozzájuk teát, fogszuvasító édes, szénsavas löttyöket és/vagy kávét iszunk termoszból. Fontos az, hogy csakis olyan ételekkel készüljünk, amelyek nem romlanak meg, hatóságilag engedélyezettek vagy legalább nem olvadnak szét gyorsan. Nem változtatják olajban úszó, ragacsos püré mocsárrá a kosarunkat egy kis csokival leöntve. / **Folyt. köv.!**

Harkai Mátyás

Megfejtés: 1.: Boríték 2.: Körtelikőr 3.: Szerelem

Móra Nyúz: a Móra Ferenc Kollégium lapja. Megjelenik 120 példányban, ingyenes terjesztéssel.

Főszerkesztő: Szenek Orsolya

Tördelőszerkesztő: Szenek Orsolya

Olvasószerkesztő: Apjok Vivien

Korrektúra: Szenek Orsolya

Szerzők: Tóth Gábor Endre, Csík Réka, Farkas Levente, Danyi Ildikó, Miháczi Gabriella, Léber Dina, Jagyugya Erik, Lengyel Nóra, Harkai György, Apjok Vivien

Borítórajz: Danyi Ildikó

Képek, illusztrációk: Nagy Zsuzsanna, Simon Anikó, Farkas Levente, Danyi Ildikó, Pfeffer Árpád, Jagyugya Erik, Hadzsy János, Lutz Gábor

A további képeket Internetes oldalak segítségével közöltük:

http://www.tattootribes.com/multimedia/88/korus-lower-back.jpg

http://media.ldlc.com/ld3/300/2008/LD0000674780.jpg

http://www.pctrade.hu/cikk_kepek/dell_inspiron_7720_148289_silver__43261_9941_800x600.jpg

http://www.gollabolt.hu/files/images/2000/golla-clan-notebook-tok-fekete-szinben-szurke-mintazattal-0-large.jpg

http://foundwalls.com/wallpapers/2013/01/LG-Nexus-4-Black-Smartphone-1-1600x2560.jpg

http://sphotos-c.ak.fbcdn.net/hphotos-ak-snc7/599012_473608486027374_1381042203_n.jpg

http://1.bp.blogspot.com/-8MzXsmOoqjg/Tq49HAZITiI/AAAAAAAAFwE/VP-YPclmb7o/s1600/0_mezga-csal%25C3%25A1d.jpg

http://infovilag.hu/data/images/2006-10/rajzfilm.jpg

http://4.bp.blogspot.com/-pdEm1et8XzQ/UHv11oDGI2I/AAAAAAAAFUg/GPudHwdMY-M/s1600/a_nagy_hohoho_horg%C3%A1sz_19007_854.jpg

http://jolka.qwqw.hu/tarhely/jolka/kepek/a_nagy_ho_ho_ho_430x286_.png

http://www.gyerekdal.hu/kep/dal/susu-focimdal.jpg

http://www.diafilm.hu/images/dia/146/tn_2_susu.jpg

http://mno.hu/data/cikk/1/3/79/42/cikk_1037942/vege.jpg